

รวมคำบรรยาย

ภาคสอง สมัยที่ ๗๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เล่มที่ ๒

บทบรรณาธิการ

คำถาม คำฟ้องของพนักงานอัยการโจทก์ปรากฏลายมือชื่อผู้เรียงและพิมพ์ แต่ไม่ปรากฏลายมือชื่อโจทก์ ทั้งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว แต่คดีขึ้นสู่การพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์ ดังนี้ ศาลอุทธรณ์มีอำนาจให้ศาลชั้นต้นสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องโดยให้โจทก์ลงลายมือชื่อ ในคำฟ้องให้ถูกต้อง ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๙๐/๒๕๖๖ คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกา ของจำเลยที่ ๑ ว่า โจทก์มิได้ลงลายมือชื่อในฟ้องนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยจำเลยที่ ๑ ฎีกาว่า การที่โจทก์มิได้ลงลายมือชื่อในฟ้องเป็นฟ้องที่ไม่ชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๗) ทั้งศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาแล้ว ย่อมล่วงเลยเวลาที่จะสั่งให้ โจทก์แก้ไขฟ้องให้ถูกต้องหรือสั่งไม่ประทับฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง นั้น ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ บัญญัติว่า “ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมี... (๗) ลายมือชื่อ โจทก์ ผู้เรียง ผู้เขียนหรือพิมพ์ฟ้อง” และมาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ถ้าฟ้องไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย ให้ศาลสั่งโจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง หรือยกฟ้อง หรือไม่ประทับฟ้อง” ซึ่งคำว่า “ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย...” ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง นั้น หมายถึง กรณีที่ ศาลตรวจคำฟ้องของโจทก์แล้ว ปรากฏว่าคำฟ้องที่ยื่นนั้นโจทก์กระทำไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ว่าด้วยเขตอำนาจศาลที่ยื่นฟ้องตามมาตรา ๑๕๗ หรือกระทำไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ในมาตรา ๑๕๘ (๑) ถึง (๗) มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๑๖๐ หากผลการตรวจคำฟ้องปรากฏว่า คำฟ้องของโจทก์ไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าว ศาลย่อมมีอำนาจสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง ดังนั้น เมื่อตามฟ้องโจทก์ปรากฏลายมือชื่อผู้เรียง และผู้พิมพ์แล้ว แต่ไม่ปรากฏลายมือชื่อโจทก์อันเป็นฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๗) ก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ศาล สามารถสั่งให้แก้ไขได้ การที่ศาลชั้นต้นรับฟ้องโดยไม่มีลายมือชื่อโจทก์ตามบทบัญญัติแห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๗) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และมีได้มีคำสั่งให้โจทก์ลงลายมือชื่อในฟ้องให้ถูกต้อง เสียก่อน จึงเป็นข้อผิดพลาดที่สามารถให้แก้ไขให้ถูกต้องได้ แต่เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์โดยจำเลยที่ ๑ ยื่นคำแถลงประกอบอุทธรณ์ จำเลยที่ ๒ ยื่นคำแก้อุทธรณ์และ

ศาลอุทธรณ์ตรวจสำนวนพบข้อผิดพลาดของโจทก์และศาลชั้นต้นดังกล่าว โดยศาลอุทธรณ์ยังมีได้วินิจฉัยเนื้อหาแห่งคดีแล้ว ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลสั่งโจทก์แก้ไขฟ้องให้ถูกต้องได้โดยมิได้กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดไว้ เช่นนี้ ศาลอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจที่จะให้ศาลชั้นต้นสั่งโจทก์แก้ไขฟ้องโดยให้โจทก์ลงลายมือชื่อในคำฟ้องให้ถูกต้องได้ การที่ศาลอุทธรณ์ส่งสำนวนคืนศาลชั้นต้นให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้โจทก์แก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนดเสร็จแล้วให้ส่งสำนวนคืนศาลอุทธรณ์เพื่อดำเนินการต่อไป จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑๕ ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ แล้ว

คำถาม ศาลชั้นต้นยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ ผู้ร้องจะอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นได้ทันทีหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๐/๒๕๖๖ คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของผู้ร้องมีผลทำให้คำร้องของผู้ร้องเสร็จสำนวนไปจากศาล ไม่ใช่คำสั่งระหว่างพิจารณา ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์คำสั่งนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๖ ผู้ร้องชอบที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นได้ทันที แต่ต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดหนึ่งเดือนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๘ มิฉะนั้นคดีของผู้ร้องในส่วนของคำขอเข้าร่วมเป็นโจทก์เป็นอันยุติตามคำสั่งของศาลชั้นต้น

คำถาม ในวันนัดพร้อมเพื่อคุ้มครองสิทธิ สอบคำให้การ ตรวจพยานหลักฐานและไกล่เกลี่ย จำเลยไม่ไปศาลตามกำหนด ศาลชั้นต้นออกหมายจับและปรับผู้ประกัน จำเลยอุทธรณ์คำสั่งศาล ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๙๕/๒๕๖๖ ในวันนัดพร้อมเพื่อคุ้มครองสิทธิ สอบคำให้การ ตรวจพยานหลักฐานและไกล่เกลี่ย ศาลชั้นต้นเห็นว่า กรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าจำเลยจงใจหลีกเลี่ยงไม่มาศาล ให้ออกหมายจับจำเลยและปรับผู้ประกันเต็มตามสัญญาประกัน คำสั่งของศาลชั้นต้นเป็นคำสั่งที่ไม่ทำให้ประเด็นแห่งคดีเสร็จไป จึงเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา จำเลยอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น โดยไม่ได้มีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นด้วย

จึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๖ ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๔

คำถาม คดีมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกและปรับ แต่ให้รอการลงโทษ โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ได้หรือไม่

ฎีกาในข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ในคดีอาญาต้องห้ามตามบทกฎหมายมาตราใด

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๔๑๒/๒๕๖๖ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๗ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุก ๓ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ไม่ต้องห้ามโจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๓ ทวิ

อุทธรณ์ของโจทก์กล่าวถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยและก่อให้เกิดความเสียหายของผู้ร่วมเล่นแชร์กับจำเลย เพื่อประกอบในการขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ใช้ดุลพินิจพิพากษาในการลงโทษหรือกำหนดโทษจำเลยสถานหนักและไม่รอการลงโทษจำคุก หาใช่นำมาเป็นพยานหลักฐานเพื่อลงโทษจำเลยไม่ จึงมิใช่เป็นข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและไม่เป็นการรับฟังพยานหลักฐานนอกสำนวน

ฎีกาของจำเลยที่ว่า การเล่นแชร์ของจำเลยกับสมาชิกเป็นนิติกรรมสัญญาอย่างหนึ่ง อันเกิดจากการตกลงกันระหว่างสมาชิกผู้เล่นซึ่งมีผลผูกพันและบังคับกันได้ตามกฎหมาย โดยกฎหมายบัญญัติรับรองให้ทำได้และกรณีของจำเลยเป็นเรื่องผิดสัญญากันในทางแพ่ง มีลักษณะเป็นการฎีกาโต้แย้งในทำนองว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้องโจทก์ อันเป็นการขัดแย้งกับคำให้การรับสารภาพของจำเลย เป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๕๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕

คำถาม ศาลชั้นต้นลงโทษปรับจำเลย ๑,๐๐๐ บาท จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้หรือไม่

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นจำคุกจำเลยไม่เกินห้าปี จำเลยจะฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้หรือไม่

ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นจำคุก ๒๐ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าให้จำคุก ๑๘ ปี โจทก์จะฎีกาขอให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๒๐ ปี ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๘๘/๒๕๖๖ ความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมืองหมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร ศาลชั้นต้นลงโทษปรับจำเลยทั้งสองคนละ ๑,๐๐๐ บาท ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๓ ทวิ (๔) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ วินิจฉัยความผิดฐานนี้จึงเป็นการไม่ชอบ และถือว่าเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ ภาค ๘ ต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๕๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕

ความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจ ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นและยังคงให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองคนละไม่เกินห้าปีต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง

ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ที่ว่า พยานหลักฐานโจทก์ฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้เสียหายทั้งสอง กับผู้เสียหายทั้งสองมีส่วนร่วมในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท และฎีกาของจำเลยที่ ๒ ที่ว่า จำเลยที่ ๒ ไม่มีเจตนาร่วมกระทำผิดกับจำเลยที่ ๑ เป็นการโต้เถียง **ดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ภาค ๘ อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง**

ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นจำคุก ๒๐ ปี ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก ๑๘ ปี เป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษาแก้ไขเล็กน้อยและให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ เกินห้าปี ต้องห้ามมิให้โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง ฎีกาของโจทก์ร่วมทั้งสองขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นจำคุก ๒๐ ปี ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการกำหนดโทษของศาลอุทธรณ์ภาค ๘ อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าว

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์

บรรณาธิการ